

PÁ 22. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 73. kapitolu „Nebojte se!“ (DA 662–680; TV 424–436) z knihy Touha věků.

„Člověk může projít okolo pokladu a vůbec si toho nemusí být vědom. Nebo může usednout ke kmeni stromu, aby si odpočinul, a přitom vůbec nepostřehne, že mezi kořeny je ukryto bohatství. A právě tak tomu bylo se Židy. Bůh jim světil zlatý poklad pravdy. Sám Kristus ustanovil židovskou bohoslužbu, která nesla pečť nebes. Velké pravdy o vykoupení zahalil do obrazů a symbolů. Když však Kristus přišel, Židé nepoznali, že se na něm naplnily všechny tyto předobrazy. Měli sice ve svých rukou knihy Starého zákona, ale tradice, kterou si předávali z pokolení na pokolení, a lidský výklad Bible jim zakrývaly pravdu, kterou Ježíš Kristus ztělesňoval. Unikali jim duchovní význam Písma. Bůh jim otevřel pokladnici poznání, ale oni to nepochopili.

Bůh svou pravdu před lidmi neskrývá. Lidé si ji zatemňují sami, svým jednáním. Ježíš Kristus podal židovskému národu dostatek důkazů, že je Mesiáš, jeho učení však vyžadovalo rozhodnou změnu jejich života. Poznali, že přijetím Krista by se museli zříci svých oblíbených tradic a zvyklostí, sobeckých a bezbožných zvyků. Aby mohli přijmout neměnnou, věčnou pravdu, museli by přinést oběť. Proto nechtěli uznat ani nejpádnejší důkaz, který jim Bůh mohl dát, aby uvěřili v Krista. Prohlašovali, že věří starozákonním spisům, ale odmítali uznat jejich svědectví o životě a povaze Ježíše Krista. Nechtěli se nechat přesvědčit. Obávali se, že by museli prožít obrácení a vzdát se svých předsudků. Měli mezi sebou poklad evangelia – Ježíše Krista – Cestu, Pravdu a Život, odmítli však největší dar, jaký jim mohla nebesa poskytnout.“ (COL 104.105; PM 50)

Otázky k rozhovoru

1. Jakým způsobem může poznání proroctví naplněných v Ježíšově životě budovat naši víru?
2. Pokuste se najít alespoň tři hlavní překážky, které bránily náboženským vůdcům přijmout Ježíše vírou. Jak se stejné principy projevují v životech lidí i dnes?
3. Udělejte si osobní inventuru toho, na čem je založeno vaše přesvědčení o duchovních věcech. Jaké kroky podle vás mohou posílit vaši víru?
4. Co se můžeme naučit z odpovědi, kterou jste dali na otázku v závěru části na pondělí o autoritě Písma? Proč musíme odmítnout cokoli, co zpochybňuje konečnou a nejvyšší autoritu Písma?

16:11

✦ Texty na tento týden – J 5:17.20.36–40.46.47; J 13:18; J 17:12; Jr 2:13; Za 9:9; J 8:12–30

✦ Základní verš

„Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal.“ (J 5:36)

V Evangelii podle Jana můžeme opakovaně vidět popis Ježíšových slov a činů, které potvrdily, že Mesiáš (Kristus) opravdu přišel do Izraele. Ve skutečnosti byl jako jeden z nich – Žid narozený v Betlémě, přesně jak to předpovědělo Písmo.

A přece, jak napsal Jan: „Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal“ (J 1,10).

Byl ve světě, svět vznikl skrze něj, a přece ho svět nepoznal? To je ohromující prohlášení. Ve všech čtyřech evangeliích vidíme, že mnozí lidé Ježíše nepoznali, ačkoli ho na základě všech jeho skutků a znamení poznat mohli. Kromě toho na Mesiáše ukazovalo množství starozákonních proroctví.

Zamysleme se nad tím, proč Ježíše někteří stále odmítali – navzdory mnoha vážným důvodům, které ho potvrzovaly jako Krista. A položíme si i otázku, co se můžeme naučit z chyb lidí, kteří v Ježíši Mesiáše nepoznali.

✦ Osnova lekce:

Tento týden se podíváme na další způsoby, jakými Jan představil Ježíše jako Mesiáše. Uvidíme, jak o jeho božském poslání svědčily nejen jeho činy, ale také všechna hebrejská Písma, včetně řady proroctví.

- J 5:17.20.36–38 - Svědectví Ježíšových činů (neděle)
- J 5:39.40.46.47 - Svědectví Písem (pondělí)
- Svědectví konkrétních starozákonních proroctví (úterý, středa)
- J 8:12–30 - Tragické odmítnutí těchto svědectví (čtvrtek)

NE 17. listopadu – ZNAMENÍ A ZÁZRÁKY

J 5:17.20.36-38 „¹⁷On však jim odpověděl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“ [...] ²⁰Vždyť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí; a ukáže mu ještě větší skutky, takže užasnete. [...] ³⁶Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal. ³⁷A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatriili jeho tvář ³⁸a jeho slovo ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal.“

J 10:38 „Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci.“

J 14:10.11 „¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluví sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky!“

J 10:24.25 „²⁴Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chce držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ ²⁵Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví.“

PO 18. listopadu – BIBLE JAKO NEJVYŠŠÍ AUTORITA

J 5:39.40.46.47 „³⁹Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. ⁴⁰Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život. [...] ⁴⁶Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. ⁴⁷Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

J 3:14 „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka.“

J 1:45 „Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.““

J 13:18 „Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: „Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.““

Nu 21:5-9 „⁵A mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás na poušti umořili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám už protiví.“⁶I poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. ⁷Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: „Zhrěšili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modlí se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil.“ Mojžíš se tedy za lid modlil. ⁸Hospodin Mojžíšovi řekl: „Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd'. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu.“⁹Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd'. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu.“

J 17:12 „Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo.““

J 19:24.28.36 „²⁴Řekli si mezi sebou: „Netrhějme jej, ale losujme o něj, čím bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: „Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metalí los.“ To tedy vojáci provedli.

²⁸Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“

³⁶Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: „Ani kost mu nebude zlomena.““

ÚT 19. listopadu – STAROZÁKONNÍ PROROCTVÍ O JEŽÍŠI (1)

Ž 69:9.10 „⁹Za ciztlo mě mají mí bratři, cizincem jsem pro syny své matky, ¹⁰neboť horlivost o tvůj dům mě strávila, tupení těch, kdo tě tupí, padlo na mne.““

J 2:15-17 „¹⁵Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpřevracel ¹⁶a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“¹⁷Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mne stráví.““

J 1:23 „Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.““

Iz 40:3 „Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnějte na pustině silnici pro našeho Boha!““

J 7:38 „Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“

Jr 2:13 „Dvojí zlo spáchal můj lid: Opustili mne, zdroj živých vod, a vytesali si cisterny, cisterny rozpukané, jež vodu neudrží.““

Nu 9:12 „Neponechají z něho nic do rána a nezlámou mu žádnou kost. Budou slavit hod beránka podle všech nařízení o něm.““

J 2:22 „Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.““

J 20:9 „Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.““

ST 20. listopadu – STAROZÁKONNÍ PROROCTVÍ O JEŽÍŠI (2)

Ž 41:10 „I ten, s nímž jsem žil v pokoji a jemuž jsem důvěřoval, ten, jenž můj chléb jedl, vypíná se nade mne a zvedá patu.““

J 13:18 „Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: „Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.“““

J 5:39 „Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně.““

J 12:13-15 „¹³Vzali palmové ratolesti, šli ho uvítat a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král izraelský.“¹⁴Ježíš nalezl oslátku a vsedl na ně, jak je psáno: ¹⁵„Neboj se, dcero Siónská, hle, král tvůj přichází, sedě na oslátku.““

Ž 118:26 „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu.““

Za 9:9 „Rozjásé se, siónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hláhol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.““

J 19:37 „A na jiném místě Písmo praví: „Uvidí, koho probodli.““

Za 12:10 „Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním nařikat, jako se nařiká nad smrtí jednorozce, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným.““

Za 13:6 „Řekne-li mu kdo: „Co to máš na prsou za rány?“, odpoví: „Tak jsem byl zbit v domě těch, kdo mě milovali.““

ČT 21. listopadu – „VY JSTE ZDOLA, JÁ JSEM SHŮRY“

J 8:23-28 „²³I řekl jim: „Vy jste zdola, já jsem shůry. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. ²⁴Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že já to jsem, zemřete ve svých hříších.“²⁵Řekli mu: „Kdo jsi ty?“ Ježíš jim odpověděl: „Co vám od začátku říkám. ²⁶Mám o vás mnoho co říci, a to slova soudu; ten, který mě poslal, je pravdivý, a já oznamuji světu to, co jsem slyšel od něho.“²⁷Nepoznali, že k nim mluví o Otci. ²⁸Ježíš jim řekl: „Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.““

J 8:12-30 „¹²Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“¹³Farizeové mu řekli: „Ty vydáváš svědectví sám sobě, proto tvé svědectví není pravé.“¹⁴Ježíš jim odpověděl: „I když vydávám svědectví sám sobě, moje svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam jdu. ¹⁵Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho. ¹⁶Jestliže já přece soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám, ale se mnou i ten, který mě poslal. ¹⁷I ve vašem zákoně je přece psáno, že svědectví dvou osob je pravé. ¹⁸Jsem to já, kdo svědčí sám o sobě; a svědčí o mně také Otec, který mě poslal.“¹⁹Zeptali se ho: „Kde je tvůj otec?“ Ježíš odpověděl: „Neznáte ani mě ani mého Otce. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce.“²⁰Ta slova řekl v síni pokladnic, když učil v chrámě. Ale nezatkl ho, protože dosud nepřišla jeho hodina. ²¹Opět jim řekl: „Já odcházím; budete mě hledat, ale umřete ve svém hříchu. Kam já jdu, tam vy přijít nemůžete.“²²Židé řekli: „Chce si snad vzít život, že říká: Kam já jdu, tam vy nemůžete přijít?“²³I řekl jim: „Vy jste zdola, já jsem shůry. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. ²⁴Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že já to jsem, zemřete ve svých hříších.“²⁵Řekli mu: „Kdo jsi ty?“ Ježíš jim odpověděl: „Co vám od začátku říkám. ²⁶Mám o vás mnoho co říci, a to slova soudu; ten, který mě poslal, je pravdivý, a já oznamuji světu to, co jsem slyšel od něho.“²⁷Nepoznali, že k nim mluví o Otci. ²⁸Ježíš jim řekl: „Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec. ²⁹Ten, který mě poslal, je se mnou; nenechal mě samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu.“³⁰Když takto mluvil, mnozí v něho uvěřili.“

2Tm 3:5 „Budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. Takových lidí se straň.“

Iz 29:13 „Panovník praví: „Protože se tento lid přibližuje ke mně ústy a ctí mě svými rty, ale svým srdcem se ode mne vzdaluje a jejich bazeň přede mnou se stala jen naučeným lidským příkazem.“

Mk 7:7 „Marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.““